

prima instanță: D. Stănilă
instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, I. Talpa

dosarul nr. 2ra-670/17

Î N C H E I E R E

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nasu Ilie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” împotriva lui Nasu Ilie privind încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Nasu Ilie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 august 2016,

c o n s t a t ă

La 27 noiembrie 2015, SA „CET-Nord” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Nasu Ilie privind încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 17.10.2007 apartamentul nr. 44 din str. Bulgară 33, mun. Bălți a fost deconectat integral de la sistema centrală de încălzire, iar în urma acestor acțiuni a fost întocmit actul de deconectare nr. 4-3174 din 17.10.2007.

Susține reclamantul că, în cazul deconectării integrale de la sistema centrală de încălzire, consumatorul achită plata pentru pierderile normative de energie termică în conformitate cu prevederile pct. 8¹ anexa nr. 7 din hotărârea Guvernului nr. 707 din 20.09.2011.

Astfel, pentru perioada 01.12.2012-01.04.2015 pierderile normative au constituit 3460,10 lei. Calculul a fost efectuat în mărime de 15 % pentru sezonul 2012-2013, 20% - pentru sezonul 2013-2015.

Menționează că, potrivit prevederilor pct. 10 a hotărârii Guvernului nr. 191 din 10.02.2002 (cu modificările ulterioare operate prin hotărârea Guvernului nr. 707 din

20.09.2011) consumatorul este obligat să achite integral plata pentru sezonul precedent - în termenul stabilit până la 01 august a anului curent.

La 30.10.2015, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă a expediat în adresa pârâtului reclamația, care a fost lăsată fără răspuns.

Solicită reclamantul, încasarea de la Nasu Ilie în beneficiul SA „CET-Nord” a datoriei în sumă de 3460,10 lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 12 august 2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind încasat de la Nasu Ilie în beneficiul SA „CET-Nord” datoria la plata agentului termic sub forma pierderilor normative, pentru perioada 01.12.2012 - 01.04.2015 în sumă de 3460, 10 lei și cheltuielile legate de plata taxei de stat în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Nasu Ilie a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Nasu Ilie și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 12 august 2016.

La 27 ianuarie 2017, cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 CPC, Nasu Ilie a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri.

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, criticându-le pentru netemeinicie și ilegalitate, susținând în esență că, concluziile instanțelor de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate normele de drept material.

Susține că, contorul de măsurare a energiei termice în imobilul dat a fost instalat fără respectarea cerințelor Legii nr. 451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, care cere ca aceste lucrări să fie efectuate de persoană/organizație care dispune de licența corespunzătoare, iar datele luate de pe contor nu pot fi primite ca admisibile.

Relevă că, în instanța de judecată au dreptul să se adreseze consumatorii/locatarii fiecărui apartament conectați la sistemul centralizat de alimentare cu căldură din casa dată și nu SA „CET-Nord”, care și-a asumat în mod samovolnic dreptul de a reprezenta interesele locatarilor.

A mai indicat că, intimatul nu a demonstrat prezența și valoarea pierderilor normative termice pentru imobilul din litigiu conform hotărârilor Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 și nr. 707 din 20.09.2011 pentru toată perioada pretențiilor înaintate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Nasu Ilie, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nasu Ilie, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi

considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nasu Ilie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Nasu Ilie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari